

Sygn. akt III K 888/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Wierciszewska

Protokolant: Sylwia Bielska

Bez udziału prokuratora, nie stawił się zawiadomiony,

po rozpoznaniu w dniu 04 listopada 2014 roku na posiedzeniu sprawy:

T. C., s. S. i J. z d. U., ur. (...) w M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 sierpnia 2014 roku w W. W. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997 roku Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierował w ruchu lądowym samochodem marki(...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. I badanie – 1,18 mg/l, II badanie – 1,20 mg/l, III badanie – 1,17 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o czyn z art. 178a§1 kk,

orzeka:

I. oskarżonego T. C. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 kk skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 42§2 kk w zw. z art. 43§1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 sierpnia 2014 roku do dnia 04 listopada 2014 roku;

V. na podstawie art. 627 kpk obciąża oskarżonego kosztami postępowania w ten sposób, że na rzecz Skarbu Państwa zasądza od niego kwotę 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt III K 888/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 sierpnia 2014r. oskarżony T. C. jadąc ulicą (...) II w kierunku ulicy (...) w W. – W. w kierował samochodem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) w stanie nietrzeźwości. Oskarżony został zatrzymany przez patrol policji i

poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie zostało przeprowadzone czterokrotnie urządzeniem elektronicznym typu Alco- Sensor IV CM, posiadającym kalibrację ważną do dnia 26 września 2014r. Rezultaty badania wskazywały, iż oskarżony znajduje się w stanie nietrzeźwości – odpowiednio 1,18 mg/l, 1,20 mg/l, 1,17 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony nie był uprzednio karany. Oskarżony ma średnie wykształcenie, z zawodu jest murarzem, żonaty, ojciec trojga dzieci.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego T. C.– k. 22; zeznania świadka: M. B. – k. 14; notatki urzędowej- k. 1; protokołów użycia alko sensora- k. 3, 5; świadectwa wzorcowania- k. 4,6; informacji z Krajowego Rejestru Karnego - k.19.

T. C. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyznanie się oskarżonego do winy koresponduje zresztą z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, a w szczególności zeznaniami całkowicie wiarygodnego świadka M. B., notatką urzędową sporządzoną przez tego funkcjonariusza, jak również w protokołami użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Brak jest zatem jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznaje się do popełnienia zarzucanego czynu, zostały uzyskane w sposób nierzetelny lub niezgodny z procedurą, zwłaszcza, że sam oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego nie kwestionował prawidłowości jego prowadzenia.

Przystępując do analizy wiarygodności osobowych źródeł dowodowych, stwierdzić należy, iż zeznania świadka M. B. złożone w toku postępowania przygotowawczego, odnoszą się w sposób bezpośredni do zarzucanego oskarżonemu czynu z art. 178a§1 kk. Okoliczności, w których oskarżony został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu znajdują potwierdzenie w pełni obiektywnych, i w konsekwencji całkowicie wiarygodnych, zeznaniach tego świadka. Oskarżony w żaden sposób nie kwestionuje wiarygodności tej relacji, która jest potwierdzona ponadto dowodem w postaci zaprotokołowanej czynności z badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Stwierdzić można w sposób kategoryczny, iż zeznania świadka w całości polegają na prawdzie i relacjonują obiektywnie, w sposób rzeczowy i spójny przebieg interwencji.

W ocenie Sądu, okoliczności zdarzenia z dnia 14 sierpnia 2014r. nie budzą żadnych wątpliwości. Zebrany materiał dowodowy, w tym również przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, w sposób bezsporny ujawnia naruszenie przez niego zakazu prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości. Niezależnie od wyjaśnień samego oskarżonego i zeznań funkcjonariusza policji, przebieg zdarzenia w sposób jednoznaczny potwierdzały ujawnione w toku rozprawy dokumenty, a w szczególności notatka urzędowa oraz protokoły użycia i Alkosensora. Poza tym, J. K., M. S., Z. P., pasażerowie pojazdu marki (...)nr rej. (...) potwierdzili, iż pojazdem tym w dniu 14 sierpnia 2014r. kierował oskarżony. Sąd uznał je za wiarygodne, albowiem nie stwierdził jakichkolwiek okoliczności mogących świadczyć o ich nieautentyczności lub niezgodności wskazanych w nich faktów z rzeczywistym stanem rzeczy. Całość ujawnionego w niniejszej sprawie materiału dowodowego jest wewnętrznie spójna, jego analiza prowadzi do konsekwentnych i logicznych wniosków.

Badanie, posiadającym kalibrację ważną do dnia 26 września 2014. urządzeniem typu Alco-Sensor IV, jakiemu oskarżony został czterokrotnie poddany – wykazało stan jego nietrzeźwości. Wyniki badań mieszczą się w ustawowej definicji stanu nietrzeźwości zawartej w art. 115§16 kk.

W ocenie Sądu, wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości. Po uprzednim spożyciu alkoholu zdecydował się on na jazdę pojazdem mechanicznym, mając przy tym świadomość, że działaniem takim narusza jeden z bezwzględnych zakazów Prawa o ruchu drogowym. Decyzja ta świadczyła o daleko idącym lekceważeniu przez oskarżonego podstawowych obowiązków uczestnika ruchu, który powinien mieć na względzie nie tylko bezpieczeństwo własne, lecz także innych uczestników ruchu kołowego oraz pieszych. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zasadny staje się wniosek, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa z art. 178a§1 kk, a jego wina nie budzi żadnych wątpliwości.

Oskarżonemu zostało zarzucone naruszenie art. 178a§1 kk. Sąd uznał, iż kwalifikacja prawna czynu popełnionego przez oskarżonego została określona przez Prokuratora prawidłowo.

W ocenie Sądu, oskarżony, swoim zachowaniem na drodze publicznej, naruszył dyspozycję powołanego przepisu Kodeksu karnego. Warunkiem odpowiedzialności z art. 178a§1 kk jest prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, znajdując się w tym czasie w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. Działaniem wyczerpującym to znamię przestępstwa, stypizowanego w powołanym artykule Kodeksu karnego, jest oczywiście kierowanie samochodem będącym niewątpliwie przykładem „pojazdu mechanicznego”. Do oceny, czy oskarżony znajdował się w momencie prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości, należy odwołać się do treści art. 115§16 kk. Po porównaniu wyników badania na zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego I. L. z powołanym przepisem, nie ulega wątpliwości, że również i to znamię przestępstwa zostało wypełnione. Dowodem, którego nie sposób w danej sytuacji podważyć, jest badanie na zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, dokonane przez funkcjonariuszy Policji. Przedmiotowe badania wykazały, że zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczała wartość dopuszczoną w art. 115§16 kk. Nie ma więc żadnych wątpliwości, iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości. Całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności przyznanie oskarżonego, że przed zatrzymaniem spożywał alkohol oraz dość znaczna ilość alkoholu w jego organizmie, musi prowadzić do jednoznacznego wniosku, że przestępstwo popełnione zostało umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony musiał mieć świadomość, że kierując samochodem znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Bezspornym jest również, iż oskarżony prowadził w ruchu lądowym, na drodze publicznej samochód, znajdując się w stanie nietrzeźwości w rozumieniu przepisu art. 115 § 16 k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się przesłankami wskazanymi w przepisie art. 53 § 1 i § 2 kk. Oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Przestępstwo przypisane oskarżonemu cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości, godzi ono bowiem w bezpieczeństwo wszystkich uczestników ruchu drogowego. Czyny tego rodzaju, wobec ich nagminności, wzmagają wzrastające w społeczeństwie poczucie zagrożenia. Oskarżony usiadł za kierownicą pojazdu bez żadnej ważnej ku temu przyczyny, z beżmyślności oraz braku poczucia odpowiedzialności. Poprzez swoje nieodpowiedzialne zachowanie rażąco naruszył podstawową w ruchu zasadę trzeźwości. Choć stan nietrzeźwości oskarżonego należy do ustawowych znamion przypisanego mu przestępstwa, jako okoliczność obciążającą należało potraktować znaczny jego stopień, skoro stan ten ponad dwukrotnie przewyższył przewidziane w art. 115 § 16 kk normy. Na wymiar kary miał niewątpliwie również fakt uprzedniej karalności oskarżonego za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk. Te przesłanki, stanowiły podstawę wymierzenia oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności albowiem Sąd doszedł do przekonania, iż w świetle ustalenia dotychczasowego nienagannego trybu życia oskarżonego kara uzgodniona z Prokuratorem w wysokości 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby dwóch lat, a także środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat jest kara odzwierciedlającą społeczną szkodliwość popełnionego przez oskarżonego czynu i tym samym adekwatną do zawinienia.

Obligatoryjne rozstrzygnięcie o środku karnym oparto na treści przepisu art. 42 § 2 kk, albowiem oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji był w stanie nietrzeźwości. Wysokość orzeczonego środka karnego została dostosowana do stopnia zagrożenia, jakie stanowi oskarżony jako kierowca dla innych uczestników ruchu drogowego, ocenianego na podstawie okoliczności rozpatrywanej sprawy – a w szczególności braku istotnej przyczyny podjęcia się przez oskarżonego prowadzenia pojazdu, miejsca popełnienia przestępstwa oraz rodzaju i wagi naruszonej przezeń zasad bezpieczeństwa, w tym zwłaszcza szczególnie wysokiego stopnia jego nietrzeźwości, co dodatkowo potęgowało niebezpieczeństwo, na jakie narażał pozostałych uczestników ruchu, zwłaszcza, iż pojazd prowadził w ciągu dnia, w godzinach popołudniowych kiedy ruch jest wzmożony. Wobec takich okoliczności czynu Sąd orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, uznając iż tak długotrwały czasokres wyeliminowania z ruchu drogowego oskarżonego jest konieczny zarówno w aspekcie stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak też niezbędny do zmuszenia oskarżonego do bezwzględnego

podporządkowania się w przyszłości ustanowionym zasadom bezpieczeństwa w ruchu lądowym, a także z uwagi na cele prewencji ogólnej. Wreszcie w ocenie Sądu okres 3 lat wyeliminowania oskarżonego z aktywności kierującego pojazdami mechanicznymi jest wystarczający do wdrożenia u oskarżonego krytycznego stosunku do popełnionego przestępstwa. Względy te przemawiają za adekwatnym i odpowiednio surowym do ustalonych okoliczności karaniem sprawców takich przestępstw, by przeciwdziałać lekkomyślnemu prowadzeniu pojazdów mechanicznych przez nietrzeźwych kierowców. Powszechnie znane i niepokojące są statystyki policyjne dotyczące ilości wypadków powodowanych przez pijanych kierowców i ich ofiar. Jedną z metod walki z tą plagą jest niewątpliwie właściwa represja karna. Brak bezpieczeństwa na polskich drogach, nagminne łamanie przepisów drogowych przez uczestników tego ruchu wymaga, by stwierdzone przypadki złamania tych przepisów, będące działaniami przestępnymi, zostały zawsze odpowiednio ukarane. W obecnym czasie pojazdy mechaniczne są powszechnie dostępnym środkiem komunikacji, a będąc w użyciu nietrzeźwych kierowców stają się narzędziami śmiercionośnymi.

Mając to wszystko na względzie orzeczono jak w wyroku.